

ಬುದ್ಧಿಮಾತು

■ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಗೋಖಲೆ

ಮಂಗಾಪುರ ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ ಅರಣ್ಯ. ಅಲ್ಲಿ ಮರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಬಡಗಿ ಒಬ್ಬ ಇದ್ದ. ಮನೆ ಕಟ್ಟುವ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾ ರೈತರ ಬಂಧುವಾಗಿದ್ದ.

ಒಮ್ಮೆ ಅರಣ್ಯದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮರದ ಕೆಲ ದಿಮ್ಮಿಗಳನ್ನು ಕಡಿದು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಅರ್ಧಸೀಳಿ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಕೊಯ್ಯಲು ಸುಲಭವಾಗುವಂತೆ ಬೆಣೆ ಹಾಕಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ.

ಒಮ್ಮೆ ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಬಂದ ಮಂಗಳ ಹಿಂಡು ಆತ ಕೊಯ್ಯಲು ಸೀಳಿ ಹಾಕಿದ್ದ ಮರದಿಮ್ಮಿಗಳ ಬಳಿಬಂದವು. ಅಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾ ದಿಡ್ಡಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮರದ ತುಂಡುಗಳ ನೋಡಿ ಮಜಾ ಎನಿಸಿದೆ. ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾರುವುದು ಕುಣಿಯುವುದು, ದಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವ ನಾನಾ ತರಹದ ಕಪಿಚೇಷ್ಟೆ ಶುರು ಮಾಡಿದವು.

ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಊರಮಂಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಅವುಗಳ ಬಳಿ ತೆರಳಿ ನೋಡಿ, ಮರದ ದಿಮ್ಮಿ ಕೊಯ್ಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಲಭವಾಗಲೆಂದು, ದಿಮ್ಮಿಗಳನ್ನು ಸೀಳಿ, ಸೀಳಿನಲ್ಲಿ ಬೆಣೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಹೋಗಬೇಡಿ. ಏನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿಯಾದರೆ ಅಪಾಯ ಆದೀತು, ಎಂಬುದಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಮಾತು ಹೇಳಿತು.

ಆದರೆ ಕಾಡು ಕಪಿಗಳಿಗೆ ಅದರ ಹಿತವಚನ ಸರಿಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಉಡಾಫೆಯಲ್ಲಿ ನಕ್ಕು, ತಮ್ಮ ಚೇಷ್ಟೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದವು. ಒಂದು ಮಂಗಳ ಸೀಳಿದ ದಿಮ್ಮಿ ಮಧ್ಯ ಹಾಕಿದ ಬೆಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಆಟವಾಡುತ್ತ ಬೆಣೆ ಕಿತ್ತು ಕೈಯೆತ್ತಿ ಕೇಕೆ ಹಾಕಲು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಅದರ ಬಾಲ ಮರದ ದಿಮ್ಮಿ ಮಧ್ಯೆಸಿಕ್ಕಿ ಸಹಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಯಾತನೆಗೆ ಒಳಗಾಯಿತು. ಎಲ್ಲ ಮಂಗಳನ್ನು ಕೂಗಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಲು ಗೋಗರಿಯಿತು.

